

عنوان مقاله:

ارزیابی سویه های مختلف ویروس نیوکاسل در واکسن های غیرفعال در چالش با ژنوتیپ ۷

محل انتشار:

فصلنامه دامپزشکی، دوره 34، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حسین حسینی - گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

محمد حسین فلاح مهرآبادی - موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران

محمد عبدالشاه - موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران

لیلا آقاییان - گروه میکروبیولوژی و ایمنی شناسی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران، ایران

امیر مدیری همدان - گروه میکروبیولوژی و ایمنی شناسی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران، ایران

زهرا ضیافتی کافی - گروه میکروبیولوژی و ایمنی شناسی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران، ایران

علی هژیر راجعونی - گروه میکروبیولوژی و ایمنی شناسی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران، ایران

ناصر صدری - گروه میکروبیولوژی و ایمنی شناسی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران، ایران

آرش قلیانچی لنگرودی - گروه میکروبیولوژی و ایمنی شناسی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بیماری نیوکاسل خسارت زیادی را به صنعت طیور وارد می کند. دارای واکسن به شکل های مختلف و از سویه های مختلف می باشد. چهار هدف این آزمایش شامل مقایسه تیتراژ و محافظت ایجاد شده از واکسن های کشته با بذر های متفاوت نیوکاسل علیه ویروس ژنوتیپ ۷، مقایسه واکسن اتوژن ژنوتیپ ۷ با واکسن های معمولی، مقایسه اثر دو ادجوانت در ساخت واکسن اتوژن، بررسی تزریق همزمان واکسن زنده نیوکاسل روی تیتراژ و محافظت ایجاد شده از واکسن های کشته با بذر های متفاوت علیه ژنوتیپ ۷ می باشد. این آزمایش در هفت گروه پोलت یک روزه صورت پذیرفت. به غیر از گروه کنترل، گروه ها واکسن های کشته حاوی Ulster ۷۴ ، ۲C ، لاسوتا، ژنوتیپ G۷ همراه ادجوانت A یا B و واکسن کشته لاسوتا با زنده لاسوتا بصورت زیرجلدی در ۱۴ روزگی دریافت کردند. جوجه ها در یک روزگی، واکسن B۱ را قطره چشمی دریافت کرده بودند. قبل از چالش، در سن ۳۵ روزگی و ۱۴ روز بعد از چالش خونگیری انجام شد. در ۳۵ روزگی جوجه ها (بغیر از ۵ قطعه کنترل)، توسط روش چشمی _ بینی با ویروس ژنوتیپ هفت چالش داده شدند و مرگ و میر تا ۷ روز بعد از چالش بررسی شد. نتایج نشان داد واکسنی که Ulster ۲C دارد تیتراژ بیشتری ($26/1 \pm 7$) در سه هفته بعد تزریق نسبت به سایر گروه ها ایجاد کرد (غیر معنی دار، $P < 0.05$). در گروه واکسن لاسوتا، ژنوتیپ ۷ با ادجوانت A و کنترل، مرگ و میر به ترتیب ۳/۱۳، ۱۰ و ۴۰ درصد بود. نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد این واکسن ها دارای تفاوت معنی داری (تیتراژ و زنده مانی) نمی باشند.

کلمات کلیدی:

بیماری نیوکاسل، واکسن کشته، واکسیناسیون، ژنوتیپ ۷، ایران

